

BOEK AANKONDIGINGEN.

Le magnétisme animal, par BINET et FÉRÉ, 1887, pag. 283. f 3.30.

Ik herinner mij eens ergens de opmerking gehoord te hebben, dat men met de overtuigingen van het volk nooit moet lachen, daar deze dikwerf reeds lang zijn gevestigd, vóór de wetenschap hare juistheid en waarde met zekerheid heeft bepaald. Die opmerking kwam mij dezer dagen in gedachten, toen ik kennis maakte met het helder en duidelijk geschreven boek van BINET en FÉRÉ. Hoe lang reeds is er onder het volk gesproken over, en gehecht aan wonderdadige genezingen door magnetiseurs en somnambules — genezingen, waarvoor de meeste geneesheeren slechts óf een ongeloovigen glimlach óf een medelijdend schouderophalen overhadden — en hoe blijkt het toch meer en meer, dat het door de geneeskunde langdurig verwaarloosd gebied van het zoogenaamde dierlijk magnetisme eene belangrijke beteekenis belooft te verkrijgen voor de verklaring en vooral ook voor de genezing van velerlei functioneële aandoeningen. Wie van de waarheid hiervan wenscht overtuigd te geraken, hem is vooral de lezing van het werk van BINET en FÉRÉ aan te bevelen. Na eene inleiding over de geschiedenis van het Mesmerisme en hypnotisme, voornamelijk in Frankrijk, tot op onze dagen — eene inleiding, waaraan vele en velerlei historische curiosa zijn toegevoegd — levert het 4de hoofdstuk een overzicht van de verschillende wijzen, waarop men kan hypnotiseeren. In het daarop volgende gedeelte houden de schrijvers hunne lezers bezig met de eigenlijke hypnotische verschijnselen: verhoogde neuro-musculaire en cutano-musculaire prikkelbaarheid, cataleptische onbewegelijkheid, stoornissen in ademhaling en bloedsomloop, subjectieve verschijnselen op het gebied der zintuigen, van het geheugen, van het intellectueele leven, en van den invloed van den persoon, die de hypnose opwekt (*sensibilité élective*). Deze verschijnselen kunnen óf afzonderlijk bestaan óf op verschillende wijzen verbonden, een meer of min scherp begrensde klinisch geheel vormen, dit is door CHARCOT aange-toond, die althans voor *hystero-épilepticae* 3 verschillende vormen heeft geobserveerd (catalepsie, lethargie, somnambulisme), maar DUMONTPALLIER e. a. hebben bewezen, dat de wijze der combinatie dier verschijnselen veel menigvuldiger is, hetgeen ook later aan de Salpêtrière is bevestigd. (Hoofdstuk VI en VII). Het wezen der suggestie, de verschillende wijzen waarop deze zich kan openbaren en opgewekt worden, vormen den inhoud der volgende hoofdstukken (VIII, IX, X, XI en XII). Onder de suggestie-verschijnselen zijn vooral die, welke beschreven worden als „*hallucination du portrait*” en „*anesthésies systématiques*” even belangwekkend als curieus. In het XIIIde hoofdstuk handelen de schrijvers over de therapeutische en paedagogische beteekenis van het hypnotisme, om in het XIVde en laatste hoofdstuk te eindigen met eene beschouwing over de medisch-forensische beteekenis van het hypnotisme en de toerekenbaarheid van personen voor in hypnotischen toestand bedreven misdaden.

Het boek bevat een schat van wetenswaardige bijzonderheden, en zal zeker door niemand, die zich voor de daarin behandelde vraagstukken interesseert, na lezing onvoldaan uit de hand worden gelegd.

STEPHAN,